

Skrytá historie čtyřicátého verše – číslo šest

Jedenáct

Jeff Pippenger

2026-04-02

Když se ujímáme studia skrytých dějin, budeme zvažovat jak vnitřní, tak vnější prorocké linie, které jsou nyní chápány jako souběžné s dějinami od času konce ve verši čtyřicátém až po nedělní zákon ve verši čtyřicátém prvním. Vnitřní linie těchto prorockých dějin je vyznačena knihou Zjevení, kapitolou jedenáctou a veršem jedenáctým. Vnější linie je vyznačena knihou Daniel, kapitolou jedenáctou, veršem jedenáctým. Vnější linie Daniela 11 — verš 11 — vstoupila do dějin v roce 2014 a vnitřní linie Zjevení 11 — verš 11 — vstoupila do dějin 31. prosince 2023. Vnější linie představuje republikánský roh šelmy ze země a vnitřní linie představuje protestantský roh šelmy ze země.

Spojené státy americké

Knih Zjevení označuje jeden hlavní národ jako předmět posledních dnů. Tímto národem je zemská šelma, která nutí celý svět, aby se klaněl papežské mořské šelmě. Knih Zjevení označuje jeden hlavní národ, jednu konfederaci deseti národů a jednu padělanou církev. Tím národem jsou Spojené státy, zemská šelma ze třinácté kapitoly, padělanou církví je mořská šelma ze třinácté kapitoly a biblickou konfederací deseti králů zla je Organizace spojených národů. Tyto tři mocnosti, ve Zjevení šestnácté kapitoly představené jako drak, šelma a falešný prorok, vedou svět k Armagedonu.

Každý z nich je označen v Danielovi 11, verších 40 až 45, kde padělaná církev dochází ke svému konci mezi moři a při přeslavné svaté hoře ve verši 45, což zeměpisně odpovídá Armagedonu ve Zjevení. Verš 40 začíná rokem 1798, kdy mořská šelma, totiž padělaná církev, obdržela smrtelnou ránu, a oddíl končí touto vzkříšenou mořskou šelmou, která je nevěstkou ze Zjevení 17, umírající podruhé, čímž se oddíl uzavírá právě tam, kde začal. Hlavním národem jak v knize Zjevení, tak v Danielovi, jsou Spojené státy, zemská šelma ze Zjevení 13, kapitoly vzpoury. Zemská šelma je také falešným prorokem v 16. kapitole Zjevení a ve verši 40 Daniela 11 jsou jí vozy, lodě a jezdci.

Poloviční pravdy nejsou pravdou vůbec

Národem, který je v posledních dnech předmětem jak Daniela, tak Zjevení, jsou Spojené státy, a jedenáctá kapitola knihy Daniel začíná tím, že výslovně označuje posledního prezidenta tohoto národa. Tato pravda je ustálenou biblickou skutečností, kterou laodicejští adventisté sedmého dne odmítají tím, že se skrývají za polopravdu. Polopravdou, za niž se v této věci skrývají, je jejich souhlas s tím, že Spojené státy jsou jak šelmou ze země ze Zjevení třinácté kapitoly, tak i falešným prorokem ze šestnácté kapitoly; přesto však odmítají vidět, že Donald Trump je v posledních dnech hlavním předmětem biblického proroctví. Bůh se nikdy nemění, a když jednal s Egyptem, byl faraon hlavním předmětem prorockých dějin; potom v případě Babylóna jsou jmenováni

Nebúkadnesar i Belsazar. Kýros byl jmenován. Dareios byl jmenován. Bible výslovně označuje posledního vládce šelmy ze země, a nejde o nahodilou zmínku. Adventismus ví, kdo jsou Spojené státy v proroctví o době konce, avšak nedokáže vidět, že Bůh v každém prorockém scénáři oslovuje jak národ, tak jeho vůdce, a všechny tyto předchozí posvátné dějiny znázorňují poslední dny.

Polnice v posledním vidění

Donald Trump je prvním předmětem Danielova závěrečného vidění, které je vyvrcholením všech prorockých vidění, a to nejen v knize Daniel, nýbrž v celé Bibli.

Tématem posledního vidění prorockých dějin v Božím slově je Donald Trump. Je symbolem, který označuje stopy vnějšího proroctví posledních dnů skrytých dějin čtyřicátého verše. Je také spojnicí, která označuje a ustanovuje vnitřní linii sto čtyřiceti čtyř tisíc. Sto čtyřicet čtyři tisíc jsou protestantským rohem na pozemské šelmě ze Zjevení třinácté kapitoly a Donald Trump představuje republikánský roh téže šelmy. Tou šelmou je Ústava Spojených států, jak je znázorněna ústavní republikánskou vládou, která zpočátku vytvořila oddělení mezi oběma rohy, avšak nakonec tyto rohy sjednocuje v obraz papežské mořské šelmy.

Sestra Whiteová opakovaně ztotožňuje zlatou sochu z třetí kapitoly Danielovy knihy se zákonem o neděli posledních dnů; koho tedy představuje Nebúkadnesar? Adventismus vám sdělí, že jsou to Spojené státy, šelma ze země ze třinácté kapitoly Zjevení, což se rovná určení, že to byl Babylón, kdo uvrhl Šadracha, Měšacha a Abed-nega do ohně. Bible označuje za toho, kdo nesl odpovědnost při zákonu o neděli, Nebúkadnesara; kdo tedy je Nebúkadnesar, není-li to prezident, který vládne, když nastane brzy přicházející zákon o neděli?

Tři

Danielovo poslední vidění, totiž vidění u řeky Hiddekel, je rozděleno do tří kapitol, z nichž každá odpovídá charakteristikám tří andělů ze Zjevení čtrnácté kapitoly. Tyto tři kapitoly představují prvního, druhého a třetího anděla, avšak zároveň představují i Danielovo poslední poselství. Jeho první poselství v první kapitole rovněž představuje tři anděly ze Zjevení čtrnácté kapitoly, a tím je na první kapitolu i na vidění u řeky Hiddekel vložen podpis Alfy a Omegy.

Danielovo poslední vidění je zasazeno do rámce hebrejského slova „pravda“, které se skládá z prvního, třináctého a posledního, dvaadvacátého písmene hebrejské abecedy. Desátá kapitola představuje Daniela jako studenta proroctví, který je dvaadvacátého dne proměněn z laodicejského ve filadelfského. Daniel je pak uschopněn porozumět nezapečetěnému rozmnožení poznání, znázorněnému ve dvanácté kapitole. První a poslední kapitola vidění označují Daniela za symbol sto čtyřiceti čtyř tisíc, kteří jsou opravdovými studenty proroctví.

„Ať je intelektuální pokrok člověka jakýkoli, ať se ani na okamžik nedomnívá, že není zapotřebí důkladného a soustavného zkoumání Písma, aby bylo získáno větší světlo. Jako lid jsme jednotlivě povoláni být studenty proroctví.“ Testimonies, sv. 5, s. 708.

První kapitola označuje tytéž pravdy jako vidění u řeky Chiddekel a první kapitola vidění u řeky Chiddekel označuje tutéž pravdu jako jeho třetí a poslední kapitola. Kniha Daniel nese pečeť Alfy a Omegy, neboť první kapitola označuje třístupňový zkušební proces věčného evangelia a totéž činí i dvanáctá kapitola. Potom v rámci tří kapitol, které tvoří Danielovo poslední vidění, je první kapitola alfou a třetí kapitola omegou. To je v souladu s Danielovou první zkouškou, co má jíst, a s jeho třetí a poslední zkouškou, když byl po třech letech souzen Nebúkadnesarem. Alfa-zkouška v Danielovi 1 se týkala metodiky studia Bible, jak je znázorněna pojídáním buď babylónské stravy, nebo stravy vegetariánské.

Danielova věrnost metodologii „řádek za řádkem“ způsobila, že byl shledán takovým, že „ve všech věcech moudrosti a rozumnosti, na něž se jich král dotazoval, je shledal desetkrát lepšími než všechny kouzelníky a hvězdopравce, kteří byli v celé jeho říši.“ V omega dvanácté kapitole jsou to moudří, kdo rozumějí všem záležitostem moudrosti, které se rozmnožují, když je prorocké Slovo odpečetěno. Dvanáctá kapitola je omegou první kapitoly a je také omegou desáté kapitoly, alfy vidění u Hiddekelu. V této alfě, desáté kapitole, Daniel vstupuje do duchovní zkušenosti, která odpovídá tomu, jak se moudří ve dvanácté kapitole usazují v intelektuální zkušenosti. První kapitola zdůrazňuje, že právě metodologie biblického studia umožňuje studentu proroctví zakotvit se v pravdě jak duchovně, tak intelektuálně, aby mohl být zapečetěn.

Daniel a tři mládenci, představující pravé studenty proroctví v posledních dnech, jsou moudří, kteří nejenže rozumějí nárůstu poznání, jenž je odpečetěn v čase konce roku 1989, ale rozumějí také nárůstu poznání při 11. září. Nakonec rozumějí neodpečetěnému nárůstu poznání k 31. prosinci 2023.

Ve svém úsilí o Boží prorocké světlo jsou proměněni z laodicejského adventistického hnutí sedmého dne sto čtyřiceti čtyř tisíc v hnutí filadelfské sto čtyřiceti čtyř tisíc. Když k této změně dojde, jsou odděleni od těch, kteří uprchli od vidění zrcadla.

Poselství lidské vzpoury

Desátá a dvanáctá kapitola se vztahují ke sto čtyřiceti čtyřem tisícům, neboť představují první a třetí krok v rámci pravdy. Jakmile jsou zmocněni vnitřní zkušeností vidění zrcadla z desáté kapitoly a zároveň osvíceni rozpečetěným porozuměním Daniel 12, mají hlásat poselství lidské vzpoury. Poselství lidské vzpoury je znázorněno knihami Daniel a Zjevení a poselství vzpoury je zasazeno do prorockého rámce království biblického proroctví, jak je předloženo v Danielovi. Prorocká symbolika svědectví o lidské vzpouře v knize Daniel je plně představena v jedenácté kapitole. Jedenáctá kapitola je dějinami začínajícími koncem Babylóna a počátkem Médů a Peršanů. Začíná tedy smrtelnou ranou Babylóna, která je předobrazem smrtelné rány papežství v roce 1798. Když je smrtelná rána papežství uzdravena při brzy přicházejícím nedělním zákonu, stává se hlavou trojitého spojení draka, šelmy a falešného proroka. Poté je ženou jedoucí na šelmě ve Zjevení 17 a na svém čele má napsáno: Veliký Babylón. Při brzy přicházejícím nedělním zákonu je uzdravena smrtelná rána jak Babylóna, tak papežství.

Lidská vzpoura, znázorněná od doby Babylóna až do konce světa, tvoří rámec knihy Daniel, a jedenáctá kapitola je vnějším prorockým poselstvím, které zaznamenává tuto vzpouru posledních

dnů. Toto svědectví o vzpouře, obsažené v jedenácté kapitole, se shoduje s posledními šesti verši této kapitoly a je v nich zahrnuto. Posledních šest veršů je poselstvím lidské vzpoury a těchto posledních šest veršů je znázorněno skrytými dějinami čtyřicátého verše a je v nich obsaženo. Tím je kniha Daniel redukována na jednu kapitolu, která je pak redukována na šest veršů téže kapitoly, což je pak dále redukováno na skryté dějiny poslední poloviny jednoho verše.

Jedenáctá kapitola představuje třinácté písmeno, které je předcházeno prvním a následováno posledním písmenem hebrejské abecedy, přičemž první a poslední jsou vždy totožné. První kapitola označuje moudré jako oddělené od pošetilých při vidění v zrcadle a poslední kapitola označuje moudré jako oddělené od pošetilých při odpečetění. Inspirace nás poučuje, že zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc je „upevnění v pravdě, jak po stránce rozumové, tak duchovní“. Desátá kapitola označuje zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc po duchovní stránce a dvanáctá ukazuje stránku rozumovou. Desátá kapitola označuje tři doteky a tři setkání s nebeskými bytostmi. Dvanáctá kapitola označuje třístupňové očistění moudrých, které je vykonáno vzrůstem rozumové prorocké pravdy jako „očistění, zbělení a vyzkoušení“. Právě jako desátá kapitola má dva symboly trojice, se třemi doteky a třemi nebeskými setkáními, tak i dvanáctá kapitola má třístupňový proces zkoušky, jakož i tři časová proroctví.

Tři nebeská setkání v desáté kapitole nesou pečeť pravdy, neboť první i poslední nebeskou bytostí, která vstoupila do styku s Danielem, byl anděl Gabriel a prostřední bytostí byl Michael. Tři andělé, avšak v druhém kroku byl tím andělem Kristus. Tři doteky představují postupné, třístupňové zmocnění Daniela. V daném oddílu Daniel třikrát označuje vidění v zrcadle, a tím zasazuje tato tři zrcadlová vidění do rámce sedmi odkazů na vidění mareh v desáté kapitole. Dvakrát je hebrejské slovo mareh přeloženo jako „vzezření“ a dvakrát jako „vidění“ a v dalších třech případech je přeloženo jako „vidění“. Těmito „dalšími třemi případy“ není mareh, nýbrž ženský tvar slova mareh, totiž marah. Desátá kapitola obsahuje tři doteky postupného zmocnění, tři nebeská setkání, která nesou pečeť pravdy, a tři zrcadlová vidění, jež jsou součástí sedmi odkazů na zjevení Krista.

Vzezření

Obě místa, kde je mareh přeloženo jako appearance, odpovídají dvěma místům, kde je přeloženo jako vision. Společně označují Krista jako symbol, který se v prorockých dějinách objevuje jako směrové znamení. V desáté kapitole Zjevení sestupuje anděl a klade jednu nohu na zemi a druhou na moře. Sestra Whiteová nás informuje, že onen anděl nebyl „nikdo menší než sám Ježíš Kristus“. Anděl ze Zjevení 10 je „zjevením“ Krista v prorockých dějinách. Ve třináctém verši osmé kapitoly Daniela se objevuje jako Palmoni a od páté kapitoly Zjevení dále se zjevuje jako Lev z pokolení Judova. Daniel představuje ty, kdo v posledních dnech následují prorocká zjevení Krista, kamkoli by šel. Jsou-li v tom věrní, jsou vedeni k vidění looking glass, odkud nevěrní prchají.

Třístupňové očistění ve dvanácté kapitole, založené na porozumění poznání, které se rozmnožuje, když je proroctví odpečetěno, je provázáno třemi „časovými proroctvími“, jež představují tři odlišná naplnění pro každý z těchto tří veršů. Dvanáct set šedesát let ve verši sedm, dvanáct set devadesát let ve verši jedenáct a třináct set třicet pět let ve verši dvanáct označují tři verše, z nichž každý obsahuje časové proroctví, které se v dějinách naplnilo a poté bylo millerity rozpoznáno

jako historické potvrzení poselství, které hlásali. Předpověď obsažená ve verši, historické naplnění a milleritské použití těchto dějin vydávají svědectví o naplnění těchto tří prorockých v posledních dnech. Milleritské použití času však již není platné, a proto je třeba časové odkazy v těchto verších aplikovat jako symboly, nikoli jako čas. Symbolika je v těchto verších ustanovena prostřednictvím aplikace samotného verše, naplnění verše v dějinách a milleritského předložení poselství.

Chronologie lidské vzpoury v jedenácté kapitole je protkána spolky, smlouvami a úmluvami. Lidské smlouvy, které jsou zastoupeny v dějinách jedenácté kapitoly, jsou postaveny do protikladu s božskou smlouvou.

„V posledních dnech dějin této země má být obnovena Boží smlouva s jeho lidem, který zachovává jeho přikázání.“ Review and Herald, 26. února 1914.

Řím ustavuje celé vidění, a když je papežský Řím v jedenácté kapitole poprvé osloven, je označen jako „ti, kdo opouštějí svatou smlouvu“. Vnitřní linie v Danielovi jedenácté kapitole, která je zároveň vnitřní linií ve skrytých dějinách čtyřicátého verše, představuje ty, kdo v posledních dnech vstupují do smlouvy s Bohem, a vnější linie označuje ty, kdo právě tuto smlouvu opouštějí. Při znázornění třídy, která nebude mít užitek z rozmnožení poznání v posledních dnech, jsou její vnější dějiny vetkány na prorockou nit porušených lidských smluv.

Do vnitřní linie jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc jsou vetkány mnohé symboly a znázornění smluvního vztahu Boha s Jeho ostatkovým lidem posledních dnů. Symbol čísla „jedenáct“ je jednou z těchto pravd a skutečnost, že jedenáctý verš jedenácté kapitoly označuje vnější i vnitřní vidění posledních dnů, je zdůrazněna tím, že Izajáš v jedenácté kapitole, a v jedenáctém verši, vymezuje záměr a dílo Božího smluvního lidu posledních dnů.

I stane se v onen den, že Hospodin podruhé vztáhne svou ruku, aby získal zpět ostatek svého lidu, který zůstane, z Asýrie a z Egypta, z Patrůsu a z Kúše, z Élamu a ze Šineáru, z Chamátu i z mořských ostrovů. Izajáš 11:11.

Rozptýlení

V posledních dnech bude ostatkový Boží lid dvakrát rozptýlen a bude potřebovat být shromážděn. Sedmý verš dvanácté kapitoly knihy Daniel označuje v posledních dnech rozptýlení Božího lidu, a tak představuje oněch tisíc dvě stě šedesát dnů jako symbol rozptýlení.

I slyšel jsem muže oděného v lněném rouchu, jenž byl nad vodami řeky, když pozdvihl svou pravici i svou levici k nebi a přísahal při tom, který žije na věky, že to bude na čas, časy a půl času; a až dokoná rozptýlení moci svatého lidu, všechny tyto věci budou dokonány. Daniel 12,7.

Ti dva svědkové byli v jedenácté kapitole Zjevení rozptýlení poté, co vydali své svědectví.

A když dokončí své svědectví, šelma vystupující z bezedné propasti povede proti nim válku, přemůže je a usmrtí je. A jejich mrtvá těla budou ležet na ulici velikého města, které se duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován náš Pán. A lidé z kmenů a pokolení a jazyků i národů budou hledět na jejich mrtvá těla po tři a půl dne a nedopustí, aby jejich

mrtvá těla byla uložena do hrobů. A obyvatelé země se budou nad nimi radovat a veselit a budou si navzájem posílat dary, protože tito dva proroci trápili ty, kteří přebývali na zemi. Zjevení 11,7–10.

V následujícím verši, v jedenáctém verši, jsou dva svědkové vzkříšeni ze své smrti na ulici Sodomy a Egypta. Táž smrt je u Ezechiele zobrazena jako údolí rozptýlených, mrtvých, suchých kostí. Dva svědkové představují republikánský a protestantský roh, které byly usmrceny v roce 2020. Protestantský roh zemřel při svém falešném předpovězení 18. července 2020 a republikánský roh zemřel při ukradených volbách roku 2020. Izajáš označuje, že když jsou svědkové vzkříšeni, což vyjadřuje jako druhé shromáždění, stávají se tito svědkové korouhví, která shromažďuje dělníky jedenácté hodiny.

V onen den bude kořen Jesse stát jako prapor národům; pohané se k němu budou utíkat a jeho odpočínutí bude slavné. V onen den se stane, že Pán vztáhne podruhé svou ruku, aby získal ostatky svého lidu, které zůstanou, z Asýrie a z Egypta, z Patrósu a z Kúše, z Élamu a ze Šineáru, z Chamátu i z mořských ostrovů. I vztyčí prapor pro národy, shromáždí vyhnance Izraele a rozptýlené z Judy sebere od čtyř úhlů země. Izajáš 11,10–12.

Když Hospodin podruhé vztáhne svou ruku, aby shromáždil, shromažďuje „vyhnance Izraele“. „Vyhnanci Izraele“ se stávají korouhví pro pohany, a z tohoto důvodu musejí být dříve vyvrženi, než jsou shromážděni. Byli vyvrženi do Ezechieleova údolí mrtvých kostí a, jednou pobiti, leželi na ulici, kde byl také ukřižován náš Pán, zatímco druhá třída se radovala.

Slyšte slovo Hospodinovo, vy, kteří se chvějete před jeho slovem: Vaši bratři, kteří vás nenáviděli, kteří vás pro mé jméno vyháněli, říkali: „Ať je Hospodin oslaven!“ Ale on se ukáže k vaší radosti a oni budou zahanbeni. Izajáš 66,5.

Ti, kdo se třesou před Božím slovem, jsou vyvrhováni svými bratřími, kteří je nenáviděli. Jeremiáš ukazuje, co se stane bratřím, kteří nenáviděli korouhev.

Proto takto praví Hospodin: Hle, uvedu na ně zlo, z něhož nebudou moci uniknout; a budou-li ke mně volat, nevyslyším je. Jeremiáš 11,11.

Kontextem jedenáctého verše je Boží smlouva a všichni proroci se zabývají posledními dny, takže smlouvou, o níž je zde řeč, je obnovení smlouvy se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci.

Slovo, které se stalo Jeremiášovi od Hospodina, říká: Slyšte slova této smlouvy a mluvte k mužům Judovým a k obyvatelům Jeruzaléma. A řekneš jim: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Zlořečený buď muž, který neuposlechne slov této smlouvy, kterou jsem přikázal vašim otcům v den, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, z železné pece, řka: Poslouchejte můj hlas a číňte podle všeho, co vám přikazuji; a budete mým lidem a já budu vašim Bohem, abych splnil přísahu, kterou jsem přísáhl vašim otcům, že jim dám zemi oplývající mlékem a medem, jak je tomu dnes. I odpověděl jsem a řekl: Amen, Hospodine.

I řekl mi Hospodin: Hlásej všechna tato slova v městech Judských a na ulicích Jeruzaléma takto: Slyšte slova této smlouvy a číňte je. Neboť důrazně jsem napomínal vaše otce ode dne, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, až do tohoto dne, časně vstáváje a napomínaje, řka:

Poslouchejte můj hlas. Avšak neuposlechli ani nenaklonili svého ucha, nýbrž chodili každý podle zatvřelosti svého zlého srdce; proto na ně uvedu všechna slova této smlouvy, která jsem jim přikázal činit, ale nečinili je.

I řekl mi Hospodin: Mezi judskými muži a mezi obyvateli Jeruzaléma bylo nalezeno spiknutí. Navrátili se k nepravostem svých předků, kteří odmítali slyšet má slova; šli za jinými bohy, aby jim sloužili; dům Izraele a dům Judy porušily mou smlouvu, kterou jsem uzavřel s jejich otci. Proto praví Hospodin toto: Hle, uvedu na ně zlo, z něhož nebudou moci uniknout; a i když ke mně budou volat, nevyslyším je. Jeremiáš 11,1–11.

Téma soudu nad laodicejským adventismem sedmého dne, které Jeremiáš označuje, opakuje Ezechiel v jedenácté kapitole, jedenáctém verši.

Toto město vám nebude kotlem a vy nebudete masem uprostřed něho; nýbrž vás budu soudit na pomezí Izraele. Ezechiel 11,11.

Inspirace přímo ztotožňuje zapečetění v deváté kapitole Ezechiele s tímž zapečetěním sto čtyřiceti čtyř tisíc ve Zjevení sedmé kapitoly. Jedenáctý verš jedenácté kapitoly je prostě pokračováním souvislého Ezechielova líčení soudu nad církví adventistů sedmého dne, kterou sestra Whiteová ztotožňuje s Jeruzalémem v deváté kapitole Ezechiele. Ti, kteří neobdrželi pečeť, jsou ve vidění deváté až jedenácté kapitoly souzeni a zahubeni.

Vidění 9/11 v Ezechielovi označuje nevěrné za ty, kdo jsou vyvedeni ven z Jeruzaléma, aby byli souzeni, a tím určuje konečné oddělení těch, kdo se hlásí k tomu, že jsou poslední církví znázorněnou v knize Zjevení. Symbol „jedenáct, jedenáct“ je symbolem smlouvy, do níž vstupuje se Bohem sto čtyřicet čtyři tisíc. Když se tato čísla sečtou, představují dvacet dva, což je desetina z dvě stě dvaceti, jednoho ze symbolů spojení božství s lidstvím.

Dvě stě dvacet let mezi lety 677 a 457 př. Kr. spojuje Danielovo proroctví o dvou tisících třech stech dnech s Mojžíšovým časovým proroctvím o sedmi časech. Na těchto dvou stech dvaceti letech lze mnohé rozpoznat jako symbol díla smíření, které započalo, když se tato dvě proroctví spolu setkala v roce 1844. Mnohé lze vyložit o tom, co je symbolicky představováno číslem dvacet dva jako desátkem ze dvou set dvaceti, stejně jako je tomu v případě čísla jedenáct. Co zde chci vyznačit, je vztah mezi jedenácti a dvaceti dvěma.

V příštím článku budeme v těchto úvahách pokračovat.